

مقایسه تأثیر هدف گزینی و آگاهی از نتیجه بر یادگیری سرویس والیبال

دختران دانش آموز

افسانه سنه^{۱*}، مهدی نمازی زاده^{۲**}، احمد فرخی^{۳***}، محسن شفیع زاده^{۴****}

* دانشجوی دوره دکتری، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تربیت معلم تهران

** دانشیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه شهید بهشتی

*** استادیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران

**** استادیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران

تاریخ دریافت مقاله: ۸۵/۶ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۵/۹

چکیده

هدف پژوهش حاضر، مقایسه تأثیر هدف گزینی^۱، آگاهی از نتیجه^۲، ترکیب هدف گزینی و آگاهی از نتیجه با توجه به تغییرات سطح انگیزش درونی بر یادگیری سرویس بلند والیبال دانش آموزان دختر است. تعداد ۹۶ دانش آموز دختر ۱۵-۱۶ سال شرکت کنندگان این پژوهش اند. در هر دو آزمایش پژوهش حاضر، ۴۸ نفر از شرکت کنندگان، پس از انجام پیش آزمون، براساس روش متعادل سازی نمرات به ۴ گروه طبقه بندی شدند. در آزمایش اول گروهها عبارت بودند از هدف گزین (خود گزین)، آگاهی از نتیجه (انگیزشی)، ترکیب هدف گزین (خود گزین) و آگاهی از نتیجه، کنترل و گروهها در آزمایش دوم عبارت بودند از هدف گزین (مربی گزین)، آگاهی از نتیجه (انگیزشی)، ترکیب هدف گزین (مربی گزین) و آگاهی از نتیجه، کنترل. ده جلسه تمرین یک روز در میان، در سه دسته با ده کوشش تمرینی برای شرکت کنندگان تدارک دیده شد، پس از آن، آزمون های یاددازی اول و دوم، ۲۴ ساعت و پس از ۱۰ روز، به عمل آمد. ابزارهای تحقیق، آزمون سرویس والیبال اپردا^۳ و پرسش نامه انگیزش درونی (دسی و ریان، ۱۹۸۵) و پرسش نامه اطلاعات فردی بوده اند. برای تحلیل داده های هر دو آزمایش، در مرحله اکتساب از تحلیل واریانس عاملی مرکب (جلسه) $10 \times (گروه) 4 \times (سطح انگیزش درونی) 2$ و برای تحلیل داده های آزمون های یاددازی از روش تحلیل واریانس عاملی (سطح انگیزش درونی) $2 \times (گروه) 4$ و از آزمون تعقیبی توکی برای مشخص شدن اثر معناداری استفاده شد. براساس نتایج تحقیق، در هر دو آزمایش، اثر اصلی جلسات در مرحله اکتساب معنادار بوده است ($F = 10/27$, $p = .001$) و $F = 21/27$, $p < .001$ ولی اثر

۱- Dr_saneh@yahoo.com

۲ - Goal setting

۳ - Knowledge of Result

۴ - AAHPERD

اصلی هیچ یک از راهکارهای انگیزشی معنادار نبوده است. در آزمایش اول اثر تغییرات سطح انگیزش درونی بر یادگیری سرویس والیال در آزمون یادداری دوم ($F = 4/47$, $p = .004$) و در آزمایش دوم در مرحله اکتساب و آزمون یادداری اول معنادار بوده است ($F = 0/015$, $p = .006$) و ($F = 6/24$, $p = .0017$). نتیجه اینکه با آنکه تغییرات سطح انگیزش در برخی از مراحل آزمایش معنی دار بوده است اما به طور کلی می توان چنین اظهار کرد که راهبردهای انگیزشی (هدف گزینی، آگاهی از نتیجه انگیزشی) در یادگیری سرویس والیال در سطح دانش آموزان دختر چندان اثربخش نبوده است.

واژه های کلیدی: هدف خودگزین، هدف مربی گزین، آگاهی از نتیجه انگیزشی.

مقدمه

تریبت افراد لایق در کمترین زمان و با مطلوب ترین روش های آموزشی، می تواند موجب تقویت پشتونه انسانی در ورزش شود. به نظر می رسد، یکی از عواملی که می تواند تسهیل کننده تحقق این امر باشد، آموزش مؤثر دانش آموزان و افراد جوان در فعالیت های بدنی و ورزشی در محیط های مختلف آموزشی از جمله مدارس، باشگاه ها و کانون های ورزشی باشد. زیرا اعتقاد بر این است که یادگیری مفید موجب صرفه جویی در زمان، عدم اتلاف بی جهت انرژی یادگیرنده ها و هدایت مؤثر آن ها برای دستیابی به اهداف مهم تر برنامه ریزی ورزشی از جمله پرورش یک ورزشکار رقابتی خوب و کسب افتخار می شود. لذا، استفاده از کلیه اصول یادگیری حرکتی در آموزش مهارت های ورزشی و حرکتی در ایجاد رفتار حرکتی جدید لازم است. در این خصوص، اقداماتی باید توسط مربی انجام گیرد واز دیگر سو، یادگیرنده گان نیز باید به طور فعال پرورش قابلیت های موردنظر از خود را بر عهده بگیرند.

از دیگر اقداماتی که یک مربی باید در فرآیند یادگیری و آموزش مهارت های حرکتی برنامه ریزی کند بازخورد افزوده است. بازخورد افزوده در فرآیند یادگیری دو نقش مهم دارد: نقش اول این است که دستیابی به هدف مهارت را آسان کند و نقش دوم آن، انگیزه دادن به اجرا کننده برای ادامه تلاش و رسیدن به هدف است. یکی از اشکال بازخورد افزوده، آگاهی از نتیجه است. در آگاهی از نتیجه انگیزشی، فرد برای مقایسه اجرای خود با هدف اجرا از آن استفاده کرده، سپس تصمیم می گیرد که آیا برای رسیدن به هدف به تلاش خود ادامه دهد، هدف را تغییر دهد یا اجرای فعالیت را متوقف کند (۹-۱۴). از آنجا که فراگیر نسبت به چگونگی آگاهی از اجرای مهارت خود حساس است (۳۲)، لذا می توان میزان حساسیت وی را به دو صورت افزایش داد یکی از طریق ارائه بازخورد افزوده (انگیزشی) و دیگر راه افزایش انگیزش درونی از طریق هدف گزینی است.

همان طور که اشاره شد هدف‌گزینی و آگاهی از نتیجه (انگیزشی) هر یک به تفکیک در تحقیقات مختلفی مورد بررسی قرار گرفته اند اما تحقیقات بسیار اندکی به بررسی اثر ترکیبی آن‌ها پرداخته اند (۳۰، ۳۳، ۱۵-۱۸). باور بر این است که ترکیب دو مقوله فوق باعث ایجاد سیستم انگیزشی عمومی‌تر و قوی‌تری شده که در نهایت موجب تسهیل فرایند یادگیری در محیط‌های سازمانی و صنعتی می‌شود (۳۱). با توجه به این که هر دو تکنیک (هدف‌گزینی و آگاهی از نتیجه) می‌توانند بر سطح عملکرد، فرد اثرگذارند (۵، ۶، ۲)، لازم به نظر می‌رسد تا اثر ترکیب آن دو در شرایط مختلف هدف‌گزینی بر یادگیری یک مهارت ورزشی نیز مورد بررسی قرار گیرد. این پژوهش طرحی نو، برای بررسی اثرات ترکیبی این دو تکنیک با توجه به تغییرات سطح انگیزش درونی می‌باشد.

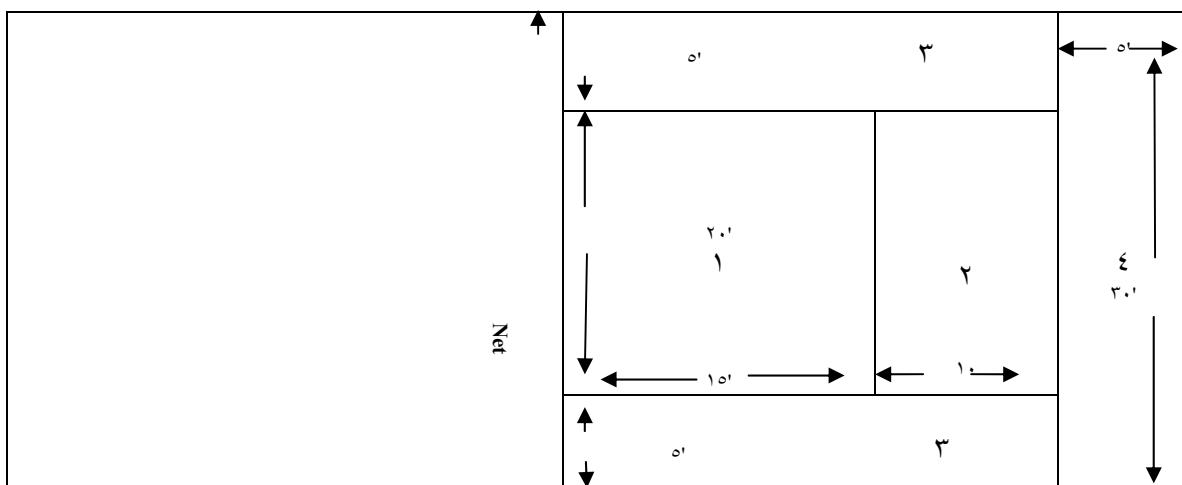
هم چنین پیشینه تحقیق نشان می‌دهد که بیشتر نتایج به دست آمده مربوط به ورزشکاران ماهر جوان بوده است (۱۲، ۱۳، ۱۵، ۱۷)، لذا با توجه به اینکه تحقیقات نشان داده که هدف‌گزینی در آموزش افراد مبتدی در کودکان موفقیت آمیز نبوده است (۱۴). لازم است تا تأثیر تکنیک هدف‌گزینی در شرایط مختلف (مربي‌گزین و خودگزین)، آگاهی از نتیجه (انگیزشی) و ترکیب آن‌ها بر دانش آموزان دوره متوسطه که در سطح مبتدی مهارت می‌باشند بر یادگیری یک مهارت ورزشی مورد بررسی قرار گیرد به همین جهت هدف این پژوهش بررسی اثر هدف‌گزینی، آگاهی از نتیجه، ترکیب هدف‌گزینی و آگاهی از نتیجه با توجه به تغییرات سطح انگیزش درونی بر یادگیری سرویس بلند والیال دانش آموزان دختر دوره متوسطه بوده است که در دو آزمایش مجزا مورد بررسی قرار گرفته است به عبارت دیگر این پژوهش، تلاشی بوده است برای پژوهش یادگیری از منظر هدف‌گزینی، آگاهی از نتیجه (کارکرد انگیزشی) و ترکیب آن دو. در فرآیند این پژوهش تلاش شده تابر مبنای روش شناسی پژوهش نیمه تجربی، اثرگذاری هدف‌گزینی و آگاهی از نتیجه (کارکرد انگیزشی) و ترکیب آن در دو سطح انگیزش درونی بر یادگیری مهارت سرویس ساده والیال دانش آموزان دختر مورد بررسی قرار گیرد.

روش تحقیق

در این تحقیق ۹۶ نفر از بین دانش آموزان دختر پایه اول و دوم که در سال تحصیلی ۸۴-۸۵ در دوره متوسطه در منطقه ۲ آموزش و پرورش شهر تهران مشغول به تحصیل بودند، به طور داوطلب شرکت کرده اند. شرکت کنندگان در آزمایش اول ۴۸ نفر (میانگین سنی = ۱۵/۴۴ سال) و (۵۱/۰ = انحراف استاندارد) و در آزمایش دوم ۴۸ نفر (میانگین سنی = ۱۵/۶۴ سال) و (۵۶/۰ = انحراف استاندارد) بودند. هیچ یک از شرکت کنندگان عضو تیم والیال مدرسه و یا باشگاه‌های ورزشی نبوده و پیشتر نیز، درباره هدف‌گزینی و شیوه‌های آن آموزش ندیده بودند. برای دستیابی به اطلاعات قبلی شرکت کنندگان از دو روش مصاحبه حضوری و کتبی استفاده شد و سپس، شرکت کنندگان انتخاب و پس از احرای پیش آزمون سرویس والیال اپرداز در هر آزمایش به روش همگن سازی نمرات در ۴ گروه براساس وجود راهکار انگیزشی قرار گرفتند.

ابزار تحقیق

جهت اندازه گیری تغییرات سطح انگیزش درونی شرکت کنندگان از پرسشنامه انگیزش درونی دسی و ریان (۲). استفاده شد. این پرسشنامه قبل از اجرا توسط متخصصان رفتار حرکتی از نظر اعتبار صوری تحت اعتبار یابی قرار گرفته و قبل از شروع پروتکل آزمایشی، در یک مطالعه مقدماتی^۱، پایابی این پرسشنامه با ضریب آلفای کرانبایخ = ۰/۶۳ به دست آمده است. این پرسشنامه شامل ۲۲ سوال بوده که از خرده مقیاس‌های لیاقت درک شده، لذت/علاقة مندی، انتخاب، و فشار/کنش تشکیل شده بود. برای جمع آوری اطلاعات فردی از پرسشنامه حاوی اطلاعات شخصی استفاده شد از آزمون سرویس والیال اپرد برای اندازه گیری مهارت و دقت در سرویس والیال استفاده گردید. در این آزمون زمین والیال به چهار منطقه تقسیم شده و در زمان اجرای آزمون، فرد با اجرای ده بار سرویس از محل آن و بر اساس منطقه‌ای که توب در آن فرود می‌آید امتیاز کسب می‌کرد. حداقل امتیاز حاصل از مجموع ده بار اجرای سرویس بوده و توپی که از تور عبور نمی‌کرد امتیازی نمی‌گرفت (۳).

زمین نشانه گذاری شده آزمون سرویس والیال اپرد

شیوه اجرا و جمع آوری اطلاعات

برای شناسایی مشکلات اجرایی پژوهش با حجم ۱۲ نفر، از هر گروه ۳ نفر، مطالعه‌ای به صورت آزمایشی انجام گرفت و راهکارهای اجرایی لازم جهت رفع مشکلات شناسایی شده ارائه شد. شرکت کنندگان در هر آزمایش پس از تکمیل پرسشنامه مربوط به اطلاعات فردی و حذف افرادی که واجد شرایط نبودند و پس از انجام پیش آزمون سرویس والیال اپرد، با روش همگن سازی نمرات در ۴ گروه قرار گرفتند. قبل از ورود به پروتکل آزمایشی برای کلیه شرکت کنندگان فیلم آموزش سرویس والیال به طریق ویدئویی نمایش داده شد. سپس توسط مریبی

۱ - Pilot Study

تربيت بدنی، تكنيك سرويس واليال ساده به صورت کلامی توضيع و به نمايش گذاشته شد و از افراد خواسته شد تا به تمرين بپردازند.

آزمایش اول:

در آزمایش اول برای افرادی که باید خود، هدف‌گرینی را انجام می‌دادند، در يك جلسه اصول هدف‌گرینی آموزش داده شد و برای اطمینان از نتیجه آموزش، از چند نفر شركت کننده به طور تصادفي، اصول هدف‌گرینی مورد پرسش قرار گرفت. برای گروه خودگزین و گروه تركيب خودگزین با آگاهی از نتیجه انگيزشی، فرمی تهیه شد تا افراد قبل از شروع اجرای کوشش های تمرينی آن را تكميل کرده و در آن هدف آن روز خود را تعين و ثبت کنند و پس از اجرای سه دسته کوشش ده تابی تمرين، نمرة کسب شده خود را در فرم، ثبت کرده و سپس علت دست یابی یا عدم دست یابی به هدف تعیین شده توسط خود، قبل از شروع کوشش های تمرينی، را اعلام می‌کرددند. اين فرم هر جلسه توسط افراد تكميل می‌شد تا افراد از روند عملکرد خود اطلاع یابند. برای شركت کننده‌گان در گروه تركيب هدف‌گرینی (خودگزین) و آگاهی از نتیجه (انگيزشی) راهکارهای مربوط به دو گروه خودگزین، آگاهی از نتیجه به طور همزمان ارائه می‌شد. برای شركت کننده‌گان در گروه آگاهی از نتیجه (انگيزشی)، بعد از هر کوشش تمرينی، امتياز کسب شده توسط فرد با صدای بلند اعلام شده و از عبارات مثبت و تشویقی استفاده می‌شد. برای اين گروه، بيشتر برای عملکردهای صحيح، بازخورد کلامی مثبت ارائه می‌شد. در ضمن با توجه به روش های اجرای آگاهی از نتیجه انگيزشی در تحقيقات مختلف، بر روی يك جدول، بدون ذكر نام فرد (به هر شركت کننده يك کد اختصاص داده می شد) افراد می توانستند، نمرة عملکرد خود را در هر جلسه با جلسات قبلی تمرين مورد مقایسه قرار داده و در ضمن از موقعیت عملکرد خود در گروه نیز اطلاعاتی به دست آورند.

برای شركت کننده‌گان در گروه کنترل، هیچ نوع هدف‌گرینی و آگاهی از نتیجه انگيزشی ارائه نمی‌شد. در ضمن به شركت کننده‌گان اين گروه، امتيازات کلی هر جلسه نیز اعلام نمی‌گردید. لازم به ذكر است که آزمایش به طور انفرادي انجام می‌گردد و هیچ يك از شركت کننده‌گان، عملکرد فرد دیگر را مورد مشاهده قرار نمی‌دادند. هم چنين به منظور گرم‌کردن در هر جلسه تمرينی، افراد باید ۳ تا ۵ سرويس واليال را پس از ۱۰ دقيقه گرم‌کردن به اجرا در می‌آورددند. در اين آزمایش، مرحله اكتساب از ده جلسه تمرينی تشکيل شده بود که هر جلسه شامل ۳۰ دقيقه کوشش تمرينی بوده که در ۳ دسته ۱۰ کوششی اجرا می‌شد. بعد از هر دسته کوشش تمرينی، يك و نيم تا ۲ دقيقه استراحت فعال داده می‌شد. در اين آزمایش، دو آزمون يادداری نیز پيش‌بینی شده بود. آزمون يادداری اول (با يك روز تأخير) و آزمون يادداری دوم (با ۱۰ روز تأخير). در آزمون های يادداری اول و دوم هیچ راهکار انگيزشی (هدف‌گرینی)، آگاهی از نتیجه (انگيزشی) ارائه نمی‌شد به منظور اطلاع یابی از تغيرات سطح انگيزش درونی در طی مراحل مختلف آزمایش، در ۴ مقطع زمانی، شركت کننده‌گان اقدام به تكميل پرسشنامه انگيزش

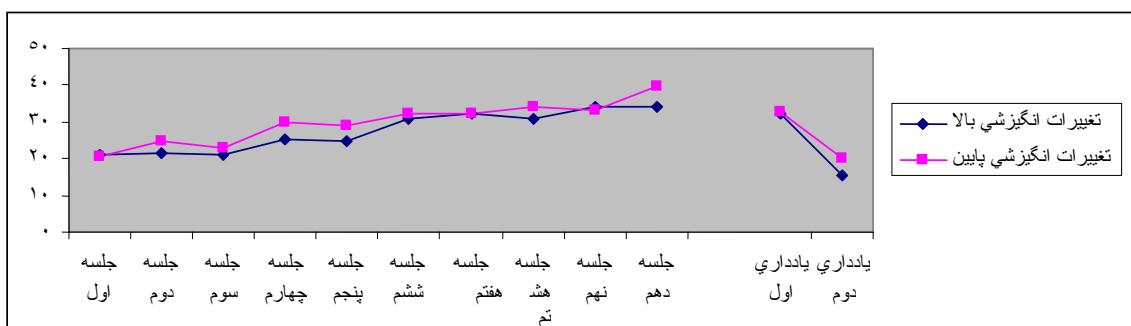
دروني مي کردند. ۴ مقطع زمانی عبارت بودند از: مرحله پيش آزمون، اواسط مرحله اكتساب (جلسه پنجم)، آزمون های يادداری اول و دوم، شرکت كنندگان در مرحله پيش آزمون، بر اساس نتایج بدست آمده از پرسشنامه انگيزش درونی با روش دو نيمه کردن نمره ميانه به دو دسته بالا و پایین ميانه تقسیم شدند.

روش تحلیل داده ها

در تجزیه و تحلیل داده ها، از آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. از آمار توصیفی برای تعیین میانگین، انحراف استاندارد و نمایش نمودارها بهره گرفته شد. برای تجزیه و تحلیل نتایج خام حاصل از این پژوهش برای مرحله اكتساب از تحلیل واریانس عاملی مرکب (سطح انگيزش درونی) $2 \times 10 \times (گروه)$ ۴ و برای بررسی داده های آزمون های يادداری اول و دوم از روش تحلیل واریانس عاملی (سطح انگيزش درونی) $2 \times (گروه)$ ۴ در صورت وجود اثرات معنادار از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. هم چنین سطح معنی داری برای آزمون فرضیه ها در حد $P \leq 0.05$ (دوسویه) تعیین گردید.

نتایج تحقیق آزمایش اول:

در این آزمایش اثر اصلی جلسات در مرحله اكتساب معنادار بوده است. بدین معنی که در طی ده جلسه تمرین، عملکرد افراد بهتر شده بود ($F = 21/27, P < 0.01$). هم چنین در عملکرد گروه های تجربی (هدف گرینی از نوع خودگزین، آگاهی از نتیجه انگيزشی، ترکیب هدف گرینی و آگاهی از نتیجه انگيزشی) با گروه کنترل و تعامل راهکارهای انگيزشی و تغییرات سطح انگيزش درونی ناشی از آن بر یادگیری سرویس والیبال در مرحله اكتساب و يادداری اول و دوم، تفاوت معناداری دیده نشد اما اثر تغییرات سطح انگيزش درونی بر یادگیری سرویس والیبال فقط در آزمون يادداری دوم معنادار بوده است ($F = 4/18, P = 0.047$). به عبارت دیگر همان طور که در نمودار ۱ ملاحظه می شود افرادی که دارای تغییرات سطح انگيزشی کمتری بودند در مقایسه با کسانی که تغییرات سطح انگيزشی بیشتری داشتند عملکرد بهتری از خود نشان دادند.

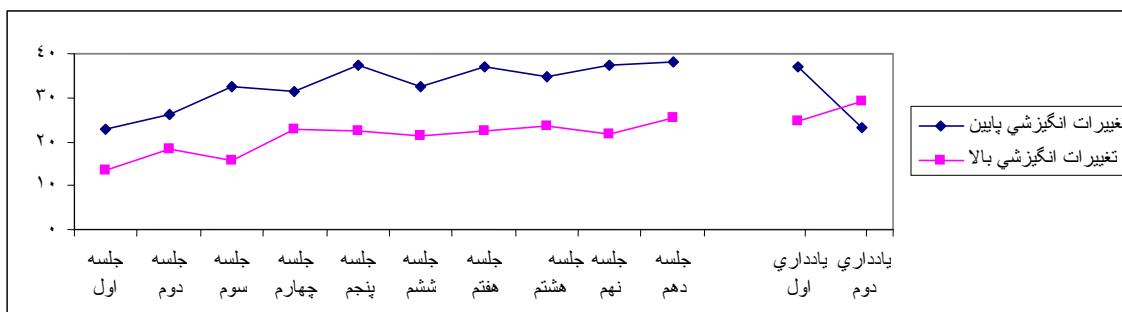
نمودار شماره ۱: نمودار خطی میانگین عملکرد سرویس والیبال در جلسات مختلف با توجه به سطح تغییرات انگيزش درونی بالا و پایین در آزمون اكتساب ، يادداری اول و دوم (آزمایش اول)

آزمایش دوم:

در آزمایش دوم برای شرکت کنندگان گروه هدف‌گزین (مربی‌گزین)، مربی با توجه به نمرات پیش آزمون در جلسه تمرینی اول با 10% بیشتر از نمره کسب شده در مرحله پیش آزمون برای شرکت کنندگان، تعیین هدفمی کرد سپس اگر پیشرفت در دستیابی به این هدف دیده می‌شد برای جلسات بعد سطح دشواری هدف را به 15% و حداقل 20% افزایش می‌داد و در صورت دست نیافتن به هدف تعیین شده، اهداف توسط مربی تعدیل شده و علت عدم دست یابی فرد به هدف تعیین شده توسط مربی پی‌گیری می‌شد. برای شرکت کنندگان در گروه ترکیب هدف‌گزینی (مربی‌گزین) و آگاهی از نتیجه (انگیزشی)، راهکارهای مربوط به دو گروه مربی‌گزین و آگاهی از نتیجه، به طور همزمان ارائه می‌شد. در گروه‌های هدف‌گزینی از نوع مربی‌گزین برای جلوگیری از تعیین اهداف فردی، محقق از شرکت کنندگان خواست تا قبل از انجام مهارت، هدف‌های تعیین شده توسط مربی را با صدای بلند، برای خود اعلام کنند. کلیه اقدامات انجام شده برای شرکت کنندگان در گروه آگاهی از نتیجه (انگیزشی) و گروه کنترل و زمان استراحت بین دسته‌های کوشش و تعیین سطوح بالا و پایین انگیزش درونی شرکت کنندگان مانند آزمایش اول بوده است.

نتایج تحقیق آزمایش دوم:

در این آزمایش نیز اثر اصلی جلسات در مرحله اکتساب معنادار بوده است ($F = 10.27$, $P < .001$) اما در عملکرد گروه‌های تجربی با گروه کنترل و تعامل راهکارهای انگیزشی و تغییرات سطح انگیزش درونی ناشی از آن بر یادگیری سرویس والیال در مرحله اکتساب و یادداشت اول و دوم، تفاوت معناداری دیده نشد اما اثر تغییرات سطح انگیزش درونی بر عملکرد سرویس والیال در مرحله اکتساب و آزمون یادداشت اول معنادار بوده است ($F = 0.015$, $P = .050$) و ($F = 0.017$, $P = .024$). به عبارت دیگر همان طور که در نمودار ۲ ملاحظه می‌شود، افرادی که دارای تغییرات سطح انگیزشی کمتری بودند در مقایسه با کسانی که تغییرات سطح انگیزشی بیشتری داشتند عملکرد بهتری از خود نشان دادند.

نمودار شماره ۲ - نمودار خطی میانگین عملکرد سرویس والیال در جلسات مختلف با توجه به سطح تغییرات انگیزش درونی بالا و پایین در مرحله اکتساب ، یادداشت اول و دوم (آزمایش دوم)

گروه هدف گزینی
(خودگزینی)

گروه آگاهی از نتیجه

گروه آگاهی از نتیجه
با هدف گزینی
(خودگزین)

انجام پیش آزمون

فقط تمرین بدنی بدون مداخله هدف گزینی و KR

مداخله آگاهی از نتیجه (انگیزشی)

مداخله ترکیب KR با هدف گزینی (خودگزین)

مداخله هدف گزینی (خودگزین)

۱۰ روز

تسعیت

۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۷۷۹۱۶۵۱۰۷															

جگروه هدف گزینی
(مری گرین)

گروه آگاهی از نتیجه

گروه آگاهی از نتیجه با
هدف گزینی (مری گرین)

گروه کنترل

مداخله هدف گزینی (مری گرین)

مداخله آگاهی از نتیجه (انگیزشی)

مداخله ترکیب KR با هدف گزینی (مری گرین)

فقط تمرین بدنی بدون مداخله هدف گزینی و KR

انجام پیش آزمون

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷

۳۱ تا ۱۶

۱۰ روز

پروتکل شرایط آزمایشی ۲

بحث و نتیجه گیری:

یکی از یافته‌های مهم پژوهش حاضر در هر دو آزمایش، این است که هدف‌گزینی از نوع خودگزین و مرتب‌گزین، اثرات معنی داری بر یادگیری سرویس والیال در مراحل اکتساب و یاددازی نداشته است. این یافته با نتایج برخی از محققان هم خوانی داشته (۲۰، ۲۱، ۲۲) و لیکن با نتایج سایر محققان در تعارض بوده است (۲۶، ۲۷، ۲۸). یکی دیگر از یافته‌های پژوهش حاضر در هر دو آزمایش، این بوده است که آگاهی از نتیجه انگیزشی، اثری بر یادگیری سرویس والیال در مرحله اکتساب و یاددازی نداشته است. این یافته با نتایج برخی از محققان هم خوانی داشته (۲۹، ۲۷) و با نتایج سایر محققان در تعارض بوده است (۲۸، ۲۹).

یکی دیگر از یافته‌های پژوهش حاضر در هر دو آزمایش این بوده است که ترکیب هدف‌گزینی از نوع خودگزین یا مرتب‌گزین و آگاهی از نتیجه انگیزشی، اثری بر یادگیری سرویس والیال در مرحله اکتساب و یاددازی نداشته است. این یافته با نتایج برخی از محققان هم خوانی داشته (۹، ۱۵) و با نتایج سایر محققان در تعارض بوده است (۱۸، ۳۰، ۳۱، ۳۶، ۳۷). با توجه به اینکه این دو تکنیک انگیزشی در آموزش مهارت سرویس والیال به افراد مبتدی اثرات معنی داری نداشته و از طرفی کسانی که تغییرات کمتری در سطح انگیزش درونی شان رخ داده بود عملکرد بهتری از خود نشان داده بودند، پس می‌توان بیان نمود؛ انگیزش که یکی از عوامل اساسی در یادگیری و افزایش یادگیری به شمار می‌اید در فراگیری مهارت سرویس والیال افراد مبتدی اثر معنی داری نداشته اما با توجه به اینکه در هر دو آزمایش در مرحله اکتساب بهبود عملکرد به صورت معنی داری دیده شده پس می‌توان چنین نتیجه گرفت که سایر عوامل در بهبود عملکرد موثر بوده اند عواملی از قبیل اثر تمرین برنامه ریزی شده. در تفسیر نتایج می‌توان از دیدگاه نظریه‌های یادگیری حرکت، موضوع را بررسی کرد، در مدل سه مرحله‌ای فیتز و پوسنر (۱۹۷۶) یادگیرندگان در مرحله شناختی بیشتر به بازخورد اطلاعاتی احتیاج دارند و بازخورد انگیزشی نقش بسیار کمتری را در این مرحله ایفا می‌کند در مراحل اولیه یادگیری افراد مشغول به پالایش الگوی حرکتی هستند و با دریافت بازخورد کلامی و انگیزشی از نتیجه عملکردشان، احتمالاً با بار اضافی شناختی روبرو می‌شوند یعنی باید در زمان پردازش اطلاعات هم به پالایش الگوی حرکت بپردازنند و هم به KR ارائه شده توجه نمایند از طرف دیگر با توجه به مدل مراحل هماهنگی و کنترل نیوول (۱۹۸۵)، افراد باید در ابتدا پس از کسب الگوی مناسب هماهنگی اعضا، خصوصیات موقعیتی را بر آن اضافه کنند، در تحقیق حاضر بازخورد نتیجه عملکرد پس از هر ضربه ارائه می‌شد لذا احتمالاً افراد در صدد ایجاد الگوی مناسب حرکت و هماهنگی گذاری شده کنترل می‌کردند لذا به دیگر پس از ایجاد هماهنگی، شرکت کنندگان توب را به نقاط نشانه گذاری شده کنترل می‌کردند لذا به نظر می‌رسد پیامد هماهنگی لازم، کنترل نیز کسب شده و امتیاز کافی که نشان دهنده بهبود عملکرد است به دست آمده است. از سوی دیگر ماسکسول و همکارانش (۲۰۰۱) بر این باورند که کاهش خطاهای در طی تمرین، زمانی که یادگیرنده برای اجراهای صحیح تشویق کلامی دریافت می‌کند باعث ایجاد نوعی یادگیری ناخودآگاه در فرد می‌شود (۳۲). کاهش خطاهای در فرایند یادگیری، حاکی از آن است که شرکت کنندگان در مسیر یادگیری قرار گرفته اند. از طرف دیگر، واقعیت آن است، اگر چه اختلاف معنی داری از نظر آماری

در این تحقیق گزارش نشده است اما باید اذعان داشت که یادگیری در شرکت کنندگان اتفاق افتاده است، ممکن است این ادعا، در صد نرخ پیشرفت می باشد. نرخ پیشرفت در آزمایش اول برای گروه هدفگزین ۳۵/۴۶٪ و برای گروه آگاهی از نتیجه انگیزشی ۴۸/۷۸٪ و برای گروه ترکیب هدفگزین و آگاهی از نتیجه ۳۷/۰۲٪ و برای آزمایش دوم برای گروه هدفگزین ۳۱/۷۲٪ و برای گروه آگاهی از نتیجه انگیزشی ۵۴/۹۳٪ بوده است، آن چه از پژوهش حاضر و ادبیات پژوهشی بر می آید نشان گر آن است که حوزه یادگیری و عملکرد از حیطه های چند بعدی و پیچیده بوده و یک یا چند متغیر را نمی توان عاملی برای یادگیری و شکل دهی عملکرد در نظر آورد. از این رو، ضروری می نماید پژوهش های گوناگونی با نگرش های متفاوت از لحاظ متغیرهای متفاوتی به اجرا در آید تا قریب به یقین عوامل اثرگذار بر یادگیری تکالیف حرکتی یا هر نوع تکلیف دیگر را مشخص کرد.

منابع و مأخذ:

- ۱- Weinberg, R., Gould, D. (۲۰۰۰). Foundations of sport and exercise psychology. Human Kinetics.
۲nd ed. ۳۰۵ – ۳۱۵.
- ۲- Gill, L.D. (۲۰۰۰). Psychological Dynamics of Sport and Exercise (۲ed). Auckland: Human Kinetics Schmidt, A.R. & Wrisberg. A.C. Motor Learning and Performance (۲nd ed): Human Kinetics.
- ۳- Morphy, M.S. (۱۹۹۵). Sport Psychology intervention. Human Kinetics. USA.
- ۴- Shu-Hwa, W. (۲۰۰۴). The effects of goal setting on female middle school student's physical activity levels and motivation to ward exercise. Dissertation
- ۵- Singer, R., Hausenblas, H.A., Janelle, C.h. (۲۰۰۱). Handbook of sport psychology. New York: Wiley.
- ۶- Schmidt, A.R., Wrisberg, A.C. (۲۰۰۴). Motor Learning and Performance, Auckland Central: Human Kinetics publisher.
- ۷- Schmidt, A.R., Lee, D.T. (۱۹۹۹). Motor Control & Learning Windsor: Human Kinetics publisher.
- ۸- Boyce, B.A., Wayda, V.k., Johnston, Th., Bunker, L.K., Eliot, J. (۲۰۰۱). The effects of three of goal setting conditions on tennis performance: A Field-Based study. Journal of Teaching in Physical Education, ۲۰, ۱۸۸-۲۰۰.
- ۹- Locke, E., Cartledge, N., Koeppel, J. (۱۹۶۸). Motivational effects of knowledge of results: A goal-setting phenomenon. Psychological Bulletin, ۷۰(۶), ۴۷۴-۴۸۵.
- ۱۰- Adams, J. (۱۹۸۷). Historical review and appraisal of research on the learning retention, and transfer of human motor skills. Psychological Bulletin, ۱۰۱ (۱), ۴۱-۷۴.
- ۱۱- Tremblay, G. (۱۹۹۴). The effect of positive verbal feedback on the intrinsic motivation of grade on boys and girls Performing a Motor Skill. The University of Manitoba.

- ۱۲- Hurst, J.R. (۱۹۹۴). The effects of performance feedback and psychological factors on intrinsic motivation for exercise activity. University of Florida.
- ۱۳- Bram, A.O., Felt, Z.D.L. (۱۹۹۵). Effects of batting performance feedback on motivational factors and batting performance in you the baseball. *Perceptual and Motor Skills*, ۸۱, ۱۳۶۷-۱۳۷۸.
- ۱۴- Fredenburg, B.K., Lee, A.M., Solmon , M. (۲۰۰۱). The effects of augmented feedback on student's Perceptions and Performance. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, ۷۶(۳), ۲۲۲.
- ۱۵- Trittenwein, O. (۱۹۹۸). The Effects of knowledge of Results Compared to knowledge of Results with Goal setting Inter version on Selected Tennis Skills. Unpublished dissertation.
- ۱۶- Tzetzis, G., Kioumourtzoglou, E., Mavromatis, G. (۱۹۹۷). Goal setting and feedback for the development of instructional strategies. *Perceptual and Motor Skills*, ۸۴, ۱۴۱۱-۱۴۲۷.
- ۱۷- Brobst, B., Ward, PH. (۲۰۰۲). Effects of public posting , Goal Setting and Oral feedback on the skills of female soccer players. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 35, ۲۴۷ – ۲۵۷
- ۱۸- Locke, E.A., Shaw, K.N, Saan, L.M., Latham, G.P. (۱۹۸۱). Goal Setting and task performance: ۱۹۶۹ – ۱۹۸۰. *Psychological Bulletin*. ۹۰(۱), ۱۲۰ – ۱۰۲.
- ۱۹- Athey, D.D. (۱۹۹۰). The effect of Goal Setting on pitching in golf in <http://kinpubs. Uoregon. Edu/>
- ۲۰- Ugrinowitsch, H., Dantas, L.E. (۲۰۰۲). Goal -Setting effects on basketball shot learning in <http://www. Fcdef.up. pi>
- ۲۱- Lane, A., Streeter, B. (۲۰۰۳). The effectiveness of goal setting as a strategy to improve basketball shooting performance. *International Journal of Sport Psychology* ۳۴(۲). ۱۳۸- ۱۰۰.
- ۲۲- Swain, A., Jones, G. (۱۹۹۰). Effects of goal – setting interventions on selected basketball skills: A single – subject design. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 66, ۵۱ – ۶۳.
- ۲۳- Swain, A., Jones, G. (۱۹۹۷). Research works: can goal setting enhance performance during a game? *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*. ۶۷(۳); ۱۰.
- ۲۴- Theodorakis, Y., Malliou, P., Papaiomou, A. (۱۹۹۸). Combined effects of goal setting and performance feedback on performance and physiological response on a –maximum effort task. *Perceptual and Motor Skills*, 86: ۱۰۳۰-۴۱.
- ۲۵- Getz, G.E., Rainey, D.W. (۲۰۰۱). Flexible short term goals and basketball shooting performance. *Journal of Sport Behavior*, ۲۴ (۱). ۱۱.
- ۲۶- Elston, T.L., Ginis, K.A. (۲۰۰۴). The Effects of self – Set versus assigned goals on exerciser's Self – efficacy for an on familiar task. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, ۲۶
- ۲۷- Christoffersen, J. (۱۹۹۰). The effects of knowledge of performance and knowledge of results on tennis performance during stage one of skill acquisition. Masters Thesis, Texas University .
- ۲۸- Arps, G.G. (۱۹۹۰). Work with knowledge of results versus work without knowledge of results. *Psychological Monographs*, ۷۸, ۱-۴۱.

- ۲۹- Aylon, A., Ben Sira, D., & Tavi, M. (۱۹۹۲). The effects of feedback on the performance of an explosive endurance test. In G. Tenenbaum., T.Raz – Libermann & Z. Arizi (Ed.), proceedings of the International Conference on Computer Applications in Sport and physical Education (P.۱۱۷-۱۲۳). Wingati Institute for physical Education and Sport and the Zinman College of Physical Education.
- ۳۰- Schaffer, E.M. (۱۹۸۶). Addition of goal setting and knowledge of results to human – computer interfaces. Unpublished Dissertation .
- ۳۱- Shoenfelt, E.L. (۱۹۹۶). Goal setting and feedback as a post training strategy to increase the transfer of training. *Perceptual and Motor Skills*, ۸۳, ۱۷۶-۱۷۸.
- ۳۲- Chiviacowsky, S., Wulf, G. (۲۰۰۵). Feed back after good trials enhances learning . Retrieved from :<http://kinesiology.unly.edu/wulf/feedbackaftertrials>. p۳۳- Locke, E., Cartledge, N., Koeppel, J. (۱۹۶۸). Motivational effects of knowledge of results: A goal-setting phenomenon. *Psychological Bulletin*, ۷۰(۶), ۴۷۴-۴۸۵.
- ۳۴- Reber, R. A., wallin, J.A. (۱۹۸۴). The effects of training, goal setting and knowledge of results on safe behavior: A component analysis. *Academy of Management Journal*.
- ۳۴- هادوی، فریده. اندازه گیری و ارزشیابی در تربیت بدنی (مفهوم و آزمون ها). انتشارات دانشگاه تربیت معلم. تهران. ۱۳۸۳.